

[Per Hækkerup.]

mill. kr. og at medføre en tilsvarende forbrugsnedgang for hele befolkningen. Derudover indeholder forslagene forskellige detailforslag til afgiftsforhøjelser og forskellige forslag til besparelser, tilsammen beløb, der ligeledes udgør op imod 100 mill. kr.

Jeg vil i denne forbindelse gerne minde om, at der i det forslag til besparelser, som den højtærede finansminister redegjorde for i sin fremsættelsestale, jo er besparelser, der ikke er det høje ting ubekendt, idet tinget i forbindelse med gennemførelsen af folkepensioneringen drøftede disse besparelsesforslag, der altså nu på regeringens initiativ bliver ført ud i livet.

Ud over disse to bestanddele indeholder regeringens forslag som den tredje bestanddel lovforslaget om et stabiliseringslån, der skal indbringe ca. 200 mill. kr. i hvert af de to finansår, det indeværende og det næste, altså alt i alt 400 mill. kr. Virkningen af det samlede lovkompleks på statens finanser bliver således en samlet årlig merindtægt på drifts- og kapitalbudgettet på 200 mill. kr. og derudover en lånoptagning gennem stabiliseringslånet på yderligere 200 mill. kr., alt i alt 400 mill. kr. om året, der går til at lette statens finansiering.

Det er klart, at byrder, der på denne måde lægges på befolkningen, vil resultere i en vis nedgang i forbruget — det er jo hensigten med dem — og når forbruget går ned, vil også forbruget af importerede varer vise en nedadgående tendens. Derved opfylder forslagene det formål at lette valutasituationen. En nedgang i forbruget af dansk producerede varer vil formentlig i et vist omfang betyde, at de varer, der ikke længere forbruges herhjemme, vil kunne eksporteres; også herigennem opnås den valutariske virkning, som er tilsigtet med forslagene. Men i det omfang, hvori nedgangen i forbruget af dansk producerede varer ikke resulterer i en eksportstigning, vil den naturligtvis betyde en produktionsnedgang og derved et fald i beskæftigelsen.

Det har med flid været fremhævet fra oppositionspressens side, at det traditionelle i de forslag, der nu foreligger for det høje ting, nødvendigvis må føre til, at der sker en nedgang i beskæftigelsen. Over for denne tendens til nedgang i beskæftigelse

sen som følge af den forbrugsnedgang, jeg her har nævnt, vil jeg gerne understrege, at derved, at statens finanser lettes eller bedres med ca. 400 mill. kr. årlig i henhold til den opgørelse, der foreligger fra den højtærede finansminister, vil der formentlig indtræde den situation, at staten ikke behøver at gå til det private kapitalmarked og dér søge optagelse af de lån, staten ellers måtte optage for at kunne klare sine udlånsforpligtelser. Gennem det sidste års tid har staten ikke, har finansministeren ikke trukket på nationalbanken og derigennem forøget, som man siger, købekraftmængden i samfundet. Statens finansiering har kunnet klares dels over de løbende indtægter, dels over lånoptagning på obligationsmarkedet. Med den forbedring af statens finanser, som disse forslag tilsigter, vil det ikke længere — formentlig ikke længere — være nødvendigt for staten at søge det private låne marked, og selv om stabiliseringslånet ikke fører til en forøgelse i den samlede opsparring, der svarer til de 200 mill. kr. om året, lovgivningen omfatter, er det givet, at det samlede kompleks af lovforslag, der her er tale om, vil føre til en forøgelse af den samlede opsparring, som gør det muligt for staten som nævnt ikke at søge det private låne marked. Når staten ikke skal søge det private låne marked, vil resultatet heraf blive en lettelse for, skal vi kalde det det sædvanlige og normale kapitalmarked, og dermed også lettere kreditvilkår for det private erhvervsliv.

Der er for mig ingen tvivl om, at den virkning, der heraf opstår med lettere vilkår på låne markedet, vil have en større, en betydeligt større positiv beskæftigelsesmæssig virkning end den begrænsede negative beskæftigelsesmæssige virkning, som nedpresningen af forbruget ellers kunne føre til. Jeg tror derfor, at man har lov til at sige, at det fremsatte kompleks af forslag opfylder det, der må være hovedformålet med forslagene: at virkeliggøre en mere produktiv beskæftigelse, at stimulere til eksport og hæmme import og derigennem skaffe lettelse på vor valutabalace.

Dernæst er det min opfattelse, at sådan som forslagene er udformet, imødekommer de ikke blot dette, der må være det første forlangende til de foranstaltninger, der skal gennemføres over for den øjeblikkelige